

Пріоритети: підтримка наших воїнів і соціально-трудоий захист спілчан

Профком ПМГУ криворізького рудника «Суха Балка» завжди вирізнявся системним підходом до роботи. І зараз, у важкі воєнні часи, ця профспілкова команда не зраджує своїм принципам. В якості пріоритетів тут обрали два напрями діяльності: підтримку наших воїнів і соціально-трудоий захист спілчан. Докладніше про їхню реалізацію криворізькому журналісту Миколі Крамаренку розповів голова первинки підприємства Віктор Счастливий:

– З самого початку повномасштабного вторгнення РФ в Україну сотні наших трудівників стали пліч-о-пліч на захист Батьківщини. Наразі таких людей більше 500. Чимало гірників добровільно пішли на фронт, не чекаючи поки їм принесуть повістку з військкомату.

Неймовірна гордість охоплює колектив, коли дізнаємося про відвагу рідних нам воїнів, про вручені їм високі бойові нагороди. Неодмінно інформуємо про їхню звитягу на оперативних нарадах в підрозділах, готували кілька публікацій у пресі. Але, на превеликий жаль, вистачає і сумних новин. На кінець серпня 16 наших Героїв загинули на різних фронтах, 43 отримали поранення (дехто по кілька разів) – лікуються, проходять реабілітацію. Про долю 8 нічого не відомо.

Ми у профкомі ПМГУ, звісно, вважаємо своїм найпершим обов'язком підтриму-

вати захисників. Практично всі кошти, які з'являються в нас на рахунку, спрямовуємо на допомогу ЗСУ. Форми її найрізноманітніші – купуємо необхідну амуніцію, доправляємо у військові частини провізію, медикаменти тощо. Долучаємося до фінансових зборів на придбання автомобілів для військових, дронів, тепловізорів, іншої техніки. Словом, робимо все, що можемо, адже війна стосується кожного.

Радує, що профспілкові дії знаходять розуміння в адміністрації підприємства, яке очолює Віталій Баш. Ми по кілька разів на місяць обговорюємо найактуальніші питання соціального плану, підтримки працівників, спільно долаємо всілякі бюрократичні перепони.

Як і весь ГМК, «Суха Балка» зараз переживає непрості часи. Економічні й логістичні негаразди спричиняють проблеми зі збутом. Два магіурпольські металургійні комбінати, куди ми щомісяця відправляли по 100 тисяч тонн сировини, уцент розбомблені ворогом. Тож обсяги виробництва знижено: майже на 40% порівняно з показниками до повномасштабної російської агресії.

Наш рудник – це дві шахти: «Ювілейна» та імені Фрунзе, а також інші структурні підрозділи. На останній з названих шахт видобуток залізної руди призупинений через дефіцит персоналу. Відповідні служби забезпечують там

допоміжні роботи, підтримують обладнання в справному стані. Згідно із затвердженим графіком основні виробничі цехи працюють повний робочий тиждень, а поверхневі підрозділи і персонал управління – в дещо скороченому режимі (5 днів, але по 6,5 годин замість традиційних восьми).

Утім, і за таких архіскладних умов тримаємося на плаву. Керівництво підприємства шукає нові ринки збуту руди за кордоном. Всі разом думаємо про збереження трудового колективу, його висококласних фахівців. Хоча скорочень адміністрація не проводила, відбувся відтік кадрів. Сьогодні на «Сухій Балці» – близько 2,3 тисячі працівників (разом з мобілізованими до ЗСУ). Це на 20% менше, ніж було.

Авжеж, ми сподіваємось, що після Перемоги люди повернуться на робочі місця, і ми всі разом працюватимемо на розвиток і розквіт України. Адже усвідомлюємо, скільки нам ще треба зробити всередині країни, щоб наші діти й онуки жили щасливо.